

for sig, det maatte være nok, naar Grundlovsministeriet og Grundlovsudvalget blev foreviget i Anledning af 5te Juni 1915. Vi ved jo endnu ikke, om den Grundlov, vi da vedtog, nogen Sinde kommer til at træde i Kraft, i hvert Fald ikke, om den træder i Kraft i den Form, hvori den foreligger. Jeg for mit Vedkommende er tilbøjelig til at tro, at der i den Form, den har faaet, kun vil være den en meget stakket Frist beskaaret, men det er nu en Sag for sig. Det, det kommer an paa her, er, at nu skal Rigsdagens Medlemmers Fællessal beherskes af et Billede, om hvilket vi slet ikke ved, hvordan det vil blive. Vi ved blot, at det skal være en Forevigelse af den Rigsdag, som vil gaa over i Historien under Navn af det levende Lig, for vi kan være sikker paa, at Rigsdagen vil gaa over i Historien under dette Navn. Et saadant Billede vil altid have sin historiske Interesse, men det skal ikke beherske Rigsdagens Fællessal. Da Krøyers Børsbillede blev malet, betalte enhver af dem, der vilde fremstilles derpaa, selv for sin Figur. Hvis vi bar os ad omtrent paa samme Maade, saaledes at enhver betalte for sig og de forreste betalte mest, synes jeg, det vilde være ganske fornuftigt; saa bar vi selv Ansvaret, og saa kunde Eftertiden male Billedet overigen, hvis det ikke duede; men nu er Sagen helt anderledes.

Det eneste glædelige ved denne Bevilling er, at den viser, at Rigsdagen har vist stor Villighed til at vurdere kunstneriske Arbejder ved at bevilge 40,000 Kr. i Aar og 5,000 Kr. i Fjor, altsaa i alt 45,000 Kr., til dette Frescobillede, som Offentligheden altsaa ikke maa dømme om, før det er dernede. Konstantin Hansen fik for sit Billede, som vil staa, saa længe dansk Kunst overhovedet staar, for dette Billede med 200 Portrætter i 5 Aar 500 Rigsdaler i Rigsraadsløn, som udbetaltes hver 31. Marts, og i Rigsdagsløn 300 Rigsdaler aarlig. Det var i alt 4,000 Rigsdaler. Til Joakim Skovgaard har Rigsdagen i 1900 bevilget 120,000 Kr., fordelt paa 5 Aar til Forarbejder og Dekorationer af Viborg Domkirke. Af dette Beløb tilbagebetalte Skovgaard 19,580 Kr. 99 Øre til Statskassen efter i Forvejen af have afgivet 2,250 Kr. til et Orgelvindue i Viborg Domkirke. Dette Værk, Viborg Domkirkes Udsmykning af Joakim Skovgaard, har kostet Staten 98,169 Kr. og 1 Øre, men hans Arbejde er ogsaa langt mere værd end det røde Guld og kan slet ikke vejes op dermed. Han har med det Værk givet sit Folks Sjæl en Rigdom, som aldrig

nogen Sinde forgaar. Han har her givet et Udtryk for demokratisk og aristokratisk Kunst i den herligste Forening.

Vi overrumpled i Virkeligheden af Finansudvalget med dette Ændringsforslag til tredje Behandling. Man vil have det vedtaget, og det bliver vedtaget. Det er ogsaa derfor, jeg anslaaer den skarpe Tone. Den er ganske vist meget upolitisk, fordi den naturligvis er irriterende, og hvis der havde været Mulighed for at vinde noget, kunde man have lagt Sordine paa, men det er der ikke. Rigsdagen bevilger nu omtrent Halvdelen af den Sum, som det har kostet at udføre Kæmpeværket i Viborg Domkirke, til et Frescomaleri af sig selv i sin egen Samlingssal. Det bliver naturligvis nok et meget demokratisk Billede, og saa er det naturligvis ikke en Øre for meget, men jeg fremhæver ogsaa dette for at vise, at Rigsdagens Gavmildhed overfor Kunsten er i Stigen. Ja, Summen vilde endda være alt for lille, dersom Professor Oscar Matthiesen ved sit Billede kunde give et levende Lig en u dødelig Sjæl, saadan som Skovgaard har gjort ved Viborg Domkirke.

Den Gang Børsbilledet blev færdigt, skrev den unge, for tidligt døde Digter Erik Waage et Vers, som jeg frygter for vil blive anvendt paa det Billede, der skal males i Rigsdagens Samlingssal. Det Vers lød saadan:

Spot ærværdige Filistre —

Du skal se, hvor de er bistre,

Hør blot, hvor de bruger Munden;

Men de store, kloge Hjerter

ved, at dybt i Spotten er der
gemt et Sandhedskorn paa Bunden.

Det er der ogsaa i denne Tale.

Ellinger: Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, der nylig faldt fra det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen). Det er en Overrumpling, der her er foretaget, idet Forudsætningen var, at der skulde udføres Skitser, og jeg ved ikke, hvor mange Medlemmer der har set disse Skitser. Jeg maa antage, at Finansudvalgets Medlemmer, i hvert Fald de to, har set dem, men vi andre har ikke set dem, vi skal her vedtage en Bevilling, hvorved vi i Virkeligheden bevilger i Blinde. I mange Tilfælde er man ganske vist nødt til at bevilge i Kraft af en vis Autoritetstro, og jeg anser ganske vist de 13 Medlemmer af Finansudvalget for at være Autoriteter paa mange Omraader, men de kan ikke tage os fornærmeligt op, at vi ikke paa det rent